

sub Cuspinianus Ioan.

CONGRESSVS AC CELEBERRIMI CONVEN-
TVS CAESARIS MAX. ET TRIVM REGVM
HVNGARIAE, BOEMIAE, ET POLONIAE.
In VIENNa Panonia, mense IVLIO. Anno
M. D. XV. facti, brevis ac uerissi-
ma descriptio.

Ex Museo
Hungarico

Varians

Jacobo Vullinger Cæsaris Adarimi

liani Thezaurario, Iamnes Cuspinianus Præfectus
Viennens. felicitatem, ac .S. P. D.

Emini inter philosophos magnâ esse alteratio-
nem. An conueniat sic uiuere, ut nemo te uixisse
fenciat, ut ille dixit, crede mihi, bene qui latuit,
bene uixit. Et illi potissimû qui cæteris uolût es-
se religiores hoc suadent, quasi sic uideant humanâ con-
temnere gloriâ, cum ipsi sint ambiciosissimi & gloriæ au-
disimi. Hi qui etiâ libellos de cõtēnenda gloriâ scripse-
runt, cum suû nomē pponunt, nūquid ipsi gloriâ affectât?
Nempe hoc sudamus, ob hoc laboramus, ob hoc mille pe-
ricula & in mari & in terra subimus, ut quasi merces labore
gloria nos sequat, Cur igitur arbitrant illi sic esse uiuendû
ut nemo nos uix esse fenciat, quasi omnia debeat ignorâ-
tia & tenebris occultari, cum nihil magis exoptet homo q̃
scientiam, & natura scire desyderet, & animi etiâ nobilior
pars sit lux ac lumē, quâdoquidē plane oībus insita est cu-
piditas cognoscēdi nō modo mundana, sed & q̃ supra nos
sunt, ac quæ uix capere intellectu nostro possumus. Sed ex
plebe nemo est tam excors qui nō uelit aliorū regnoꝝ ac
prouinciarum nō libēter indagare, & ritus & mores & res ge-
stas si habere copiam possit. Ob id cū Plutarcho fencio, ho-
minē nihil oīum æque refugere, ac ignorantia & tenebras
atq; ideo nō esse uiuendû, ut nemo nos uixisse fenciat. Sed
ita potius uiuere, ut aliquo monumento si fieri pōtest nos
uixisse testemur, hic post se liberos, hic libros relinquit, hic
prædia, hic possessiones, hic ædificia, hic bonâ famâ, omēs
bonū nomen conemur post nos relinquere, alioquin uita
nostra mors potius est. Ego ita pro uirili semper elabora-
ui ut me uixisse testarer, quibusdā monimētis, quæ extant.
Nec passus sum etiâ illud ignorari, quod hic nobiscum iam
actum est, quod certo scio. Multi hoīes utriusq; sexus libē-
ter etiam in remotissimis regionibus uehementissime ex-
optabant. Quis enim bono ingenio præditus nollet scire,
quomodo ille celeberrimus Regum conuentus inchoatus

ac perfectus esset, & quo pacto mutuo sese amplexi essent,
 clamētissimi illi principes, qui se de facie prius non no-
 uerant, etsi sanguinis uinculo prius erāt astricti. Eiect
 aut tu mi Iacobe tanq̃ Cōsiliarius Cæsaris, nō inter
 postremos numerāds affueris, & oculata fide oīa
 intellexeris. Tñ aliquādo ea quæ faciliora sunt
 e memoria labunē, quæ libēter in senectute
 relegimus. Amore tui omnia collegi, quæ
 & uidi, & quibus interfui. Quinq; em an-
 nis, ut scis, uoluo hoc saxum, quibus
 uigies & quater in Hungariā Ora-
 tor iui, atq; hæc negocia tractaui.
 Quantū igit potui rē uerissimæ
 simpliciter tñ, sine turgida
 oratione p̃scripsi. Quid
 quid id est boni con-
 sules, & me ut so-
 les amabis. Ex
 Vienna uige-
 sima Au-
 gusti.

Diarium Joānis Cuspiniani prefect.

Vrbis Viennæ. De congressu Cæsaris MAXIMILIANI
 Aug. & Trium Regū, Hungariæ, Boemiæ, & Po-
 loniæ, VLADISLAI, LVDOVICI, ac SIGIS-
 MVNDI. In Vrbe Viennæ. factū. xvii.
 Iulii. Anno Christi. M. D. XV.

Cæsar MAXIMILIANVS ut est ingenio sin-
 gulari, ac prope diuino anīo uoluēs nihil
 esse p̃clarius bono principi, q̃ puincias &
 regna sua, solido aliquo robore stabilire,
 in oēs orbis angulos, oculos suos cōiecit.
 Et nobilissimū quēq; regem affinitate sibi
 deuinxit, ut inde puincias suis perpetuā re-
 linqueret quietē. Sic filium PHILIPPū in Hispaniā mittens
 Regem Aragonū sibi iunxit. Cum aut diuus ille PHILIP-
 pus numerosam post se prole relinq̃ret, noluit Cæsar quā-
 cūq; amittere occasionē, Ex quattuor filiabus quæ secūda
 est post LEONORā, cui nomē ISabellæ regi despōsauit Daciæ
 sed hoc aliquāto post, ex Septētrione Cæsar in Orientē mi-
 grauit ut semē eius undequaq; coalesceret, uidit piētissimū
 Hungariæ & Boemiæ Regem VLADISLAUM, nobilissimis li-
 beris a Deo optimo maximo donatū, LVDOUICO & ANNA
 Mox animo cōcepit, illosq; sibi deuincire, Austriæq; puinci-
 as inferiores robustissimo muro circūuallare, LVDOUICO
 Hungariæ & Boemiæ Regi, tertiam neptem MARIAM in
 uxore, & ANNAM unū ex nepotibus, aut CAROLUM, aut
 FERDINANDUM in maritum dare cogitauit, ut puincia illæ
 p̃tiguæ & regna, mutuis uiribus robustiores essēt p̃tra im-
 petum Turcorū, & quorūcūq; hostium. Id cōsilio & opera,
 tūc MATHEI epi Gurcen, hodie uero Cardinalis, qui & ex-
 tremam manū huic operi imposuit. Et IOANNIS VARADIEŃ.
 episcopi professi ordinis. S. FRANCISCI, primum inchoatū est.
 Accesserūt de hinc plariq; oratores, quos Cæsar aliquot hic
 annis in Hungariā misit, qui iter cætera negocia matrimo-
 nia hæc duplicia simul sollicitarūt, IANUS MAXII miles p̃fe-
 ctus arcis Drosindorff, Comes LEONARDUS de Hag. VOLFGAN-
 GUS de Rogendorff Baro. IOANNES de Pucham, hic annis quinq;
 a iii

primis Orator iuit in Hungariá, Cuspinian⁹ pfectus Schat-
tus Viennē. qui uulgo Anbaldus dicit^r, postremo & Lau-
rentius Saurer uicēdis Austriæ, Orator cū ceteris iuit.

¶ Interim Cæsar, licet grauissima bella gereret, & annis iā
fere octo supbia Venetorū castigaret, nullā occasione omit-
tens, ut suū fortiten^r finem cōcepta, iam dudū matrimonia
Ex Flandria in Austriā misit, charissimā suam neptē Mariā
sponsam LVDouici Regis, quæ Viennam appulit. xii. die
Iunii. Anno. M. D. XIII. honorificētissime excepta, nō tam
a Clero, q̄ uniuerſo populo Viennēsi, & deducta ad arcem
Viennensem ubi hodie adhuc habitat.

¶ Prius autē Cæsar in Austriā descēderat aīo pueniēdi Regē
Hūgarie VLAdislaū, & tractādi nō tam de liberorū p̄muniū
matrimonio, q̄ de ceteris suarū puinciarū, & regnorū neces-
sitatibus. Sed insperato erupit, quādā incondita Rusticorū
multitudo, quæ Cruciatorū appellabatur, proximis em̄ ante
mēſibus Cardinalis Strigoniē. Legatus ap̄licus, Cruciatā
detulerat in Hungariā, cū plenissimis indulgētiis, e qua re,
unde subsidii sperabat, crudelissimū uenenum ortum est.
Nam longe lateq̄ defecit in Hūgaria hæc crudelissima pe-
stis, & om̄i pestilētia æuior, in utrūq̄ sexū indiscriminatim
uenenū iniiciēs, rapiēbant^r liberi ex matrū sinibus, trunca-
bant^r ut feræ, & abiciebant^r. Stuprabant^r passim uirgines, &
matronæ, in parentū ac maritorū cōspectu. Sacra p̄phana-
bantur, spoliabant^r tēpla, ciuitates, oppida, arces, uillæ, eua-
stabant^r & incēdio corruēbant, deniq̄ nihil tam sanctū, quod
ab iis Cruciatīs nō defœdaret^r. Horū dux Georgius quidam
Ceculus (gentis nomē est, Ceculi em̄ prope Ttransiluania
habitāt) Ascendit hic sibi Comitē, Laurentiū presbyterū, qui
crudelitate oēs superauit. Erat etiā ex ducibus quidam Mi-
chael monach⁹, ita hæc pestis nullū ordinē intactū reliquit
Ex minoribus ducibus multi erāt, quorū nomina scribere est
supuacaneū, Hii quoscūq̄ nobiles apprehenderant, palis af-
fixerunt, mulieres ac liberos eiecerūt, prius tamē stupratis,
bona surripuerūt. Erat animus illoꝝ uniuerſam delere no-
bilitatē. Et in toto regno, qd̄ q̄tuor & decē habet Epales
sedes, unā solam relinq̄re. Scribi nō potest qua crudelitate
usi sunt, hoc satis sit iudicii, cum auxilio diuini rabies hæc
extincta foret. Ductū Ioannis comitis Zepusien^r. Veinode

Ttransiluania, qui ducē illoꝝ nouo quodā tormētī genere,
a suis, dentibus laniari iussit, & hinc decolari. Et de mēſe
Nouēbri illius anni facta esset Regnicolay, in Buda cōgre-
gatio, patria ligua Rackusch appellat^r, hic publicæ narratū
est. Hoc tumultu Rusticorū qui uix quadrimēstris erat, desy-
derata esse in Hūgaria, utriusq̄ sexus, septuaginta milia ho-
minum, in quibus quadringēti fuerunt nobiles.

¶ Quod sæculū mihi narrabit, simile faciū^r? Quis unq̄ talia
aut legit, aut audiuit, sed longe maiora sunt, quā quæ scri-
bunt^r. Multa enī ob pudorem scribere nemo auder.

¶ Fuit in ista p̄gregatione siue conuentu, nomine Cæsaris
Orator Cuspinianus, nomie Regis Polonia, Cristophorus
Schidlouiczki. Et cum illic etiā de p̄cordia Cæsaris, & Regis
Polonia, inter cetera negocia ageret, uisum est Oratorib⁹
differētias illas facile nō posse cōplanare, nisi simul coirent
Cæsar, & uterq̄ rex Hungariæ & Polonia, fratres. Nam Cæ-
sar iam a rege Hungariæ pro suo fratre rogatus, indulserat
quæ in eū fœcerat, & ipm arbitriū & mediatorē differētiarū
delegerat, pro sedādis discordiis quæ inter illos erāt.

¶ Remissus est itaq̄ Cuspinianus a Buda, ad Cæsare, qui tū
in p̄ote æni, Inspruckh uulgo dicit^r, morabat^r, ut Cæsarem
solicitarer, pro cōuentu tam sancto, horum regū, qui non
modo utilis suis regnis & puinciis, sed etiā hostibus pluri-
mum formidolosus futurus erat.

¶ Cæsar tum pluribus occupatus, uenire ad finem Februa-
rii, in Posoniū ut deliberatū erat, nō potuit: tum propter
Heluetioꝝ formidabilē inconstantia, tum p̄pter subita &
insperata mortē regis Fraciæ LVdouici, qui prima Ianuarii
Parisiis anno decimoquinto expirauit. Tum etiā propter
CAROL. in Archiducē Austriæ: ac Burgūdiæ nepotē, quē ex
matris tutela cæsar emācipauerat. Aliis quoq̄ multis de cau-
sis Cæsar nequibat, quod uterq̄ Rex petebat, adimplere.

¶ Deceunt itaq̄ Cæsar, Reuerendissimū in Christo d. Ma-
theū. S. Angeli Cardinale Gurcen. & coadiutorē Saltzbur-
gen. mittere, qui cum pleno mādato cum utroq̄ Rege, oīa
agenda perageret & tractaret.

¶ Præmissus est itaq̄ Cuspinianus Budā, q̄ hæc regi renū-
tiamet. Et ut dies cōuentus in diem dñicam quadagesimæ
qua in ecclesia Rōana cantat^r, Letare hierusalē differeret^r,

placere omnia regi Hungariae, qui ilico nunciū expedit, Cracouiā uersus, ut hac fratri Regi Poloniae referret. Ne tamen res tam sancta ullius fraude interceptetur. D. Ladislaus de Sternberg, Cancellarius Boemiae, iter arripuit, & regē eduxit, persuasitq; ut nullis lris inceptū iter deferret, sed ad Poloniū usq; p̄tinuaret, expectaretq; fratris regis, & Caesaris aduentum.

¶ Narravit mihi Georgius Thurso, uir spectatae fidei & integritatis, haud p̄ternēda Regis Hungariae Camerarius, montiū. Egressuro regi Poloniae SIGISMUNDO, qui Cracouiā quinta Martii deseruit. Mathiā Mechouitā singulārē tā in medēdo q̄ in p̄gnosticādo magnae eruditōis uirū annūctias se ip̄m neq; uisurū Caesarē, neq; expediturū quippiam. Qd̄ cum miraret Rex, ut est animi incōculsi & firmi. Constantissime perseuerauit in p̄posito. Eundū inquit est, quod deus & fortuna uocat, promisi, promissum ratum seruaabo. nemo me a p̄posito alienabit. Videbo Caesarē, si deus uolet & fratrē conueniā. Nihilominus interim per quosdā secrete mādāt, ut diligētius ab eodem Doctore inquirāt, serio ne an ioco locut⁹ fuerat. Afferit idē Mechouita, Regē nō uisurū Caesarē, nisi expectare uelit Iuniū. Et ante festum diui Joānis baptistae, Caesarē oīno nō uisurū. Cū Rex se rediturū in mēsis duobus ad summū speraret. Exiuit igit rex bonis auibus, & cum tam lōga mora traheret, saepe illius doctōris memoria subiit. Hoc idē Mechouita, Andreae Kostilitzki thesaurarius perscripsit, Regem scilicet suū, uix Caesarē ante festum Alexii uisurū, quod & euenit, ut paulo post scribemus. Decimosexto enim Iulii, hoc est in p̄festo Alexii mutuo sese uiderunt.

¶ Vigesima igit tertia Februarii, anno p̄nti. M.D.XV. Reuerendissimus dñs Cardinalis Gurcen. applicuit Viēnam, q̄ honorifice ab uniuersa nobilitate, plebeq; Viennēsi susceptus; parūq; quiescens, genio indulsit ad triduū, Tum ad nouā ciuitatē p̄fectus, conuentū prouincialiu indixit iussu Caesaris. Interea ut sui aduētus certior redderet, Rex Hungariae, mittit. d. Cardinalis Doctore Vitum de Furst Budam ut Regem excitaret ad Poloniū: locū cōuentus designatū. Nam quidā ex nobilioribus refragabant, ex quo Caesar nō ueniret, facilius posse Budā puenire: regē Poloniae & Car-

dinalem asserētes, sed sanior pars p̄ualuit, & Rex se Posonium uenturum p̄misit. Cōtinuato igit itinere: firmatus iam animo Rex Poloniae Craconiā deseruit, & Posonium uersus pergit.

¶ Cardinalis interim Gurcen. puocatis Austriae, Stiriae, Carinthiae, Carniolaeq; puincialibus, res sibi a Caesare cōmissas strennue exequit, sed p̄ficere nō potuit. Audiēs Regē Hungariae. xviii. Martii Posoniū uenisse, crebris nūciis diu notūq; singula indagat ut est diligētissimus, nullam uoluit occasionem amittere.

¶ Tum. xxii. Martii, ne ulla re indiligētia culparet, mittit Oratores ad Regē Hungariae Posoniū, qui se suaq; offerret & aduētus sui diem exquireret. Dños Marquard de Stein praepositū Bamburgen. Ianū Mraxi de Nascau militē. Cuspinianū Doctore. Volfgangū Hemerle secretariū Caesaris. Hii iussa exequuti per nūcios singula d. Cardinali adaperiunt, & eidem in Hamburgo xxvii. Martii occurrunt, de singulis ipsum certiorē faciētes, quacūq; uiderint aut intellexerint. Nam ante. xxiiii. scilicet die sabbato illi⁹ dñicae quacūq; in Ecclesia. Iudica me dñe, Rex Poloniae SIGISMUNDUS cum celeberrima pompa ingressus est Posoniū, quē ex Teruania usq; p̄duxerūt, Episcopus quinq; ecclesien. Georgius, & Georgius Marchio Brandeburgen. iussu regis Hungariae. Ipse aut rex Hungariae VLADISLAUS, in curru ei cū filio LVDOUICO occurrebat, sequentibus ipsos Ep̄s Colocen. Vaciē. Bosien. Sirmien. & uniuersa eius nobilitate quae ornatissime more patrio erat instructa. In cāpo ubi uidit fratrem aduentantē, iussit se ex curru in terrā ponere in sella, quē Rex Poloniae fraternae amplexus, puocauit in lachrymas. Rex LVDOUICUS mirae indolis, patruū exosculatus benignissime excipit. Repositus in currū senior Rex. Filius LVDOUICUS equū ascēdit, & in latere sinistro cū patruo urbē igrēssus est magno cū fastu, p̄cedentibus innūcris eq̄ibus nobilibus & currib⁹. Ducebat aut rex Poloniae plus mille quingētos eq̄tes, & partim more Hungarorū quos Hufferones appellāt, uestiebant, partim habitu Alemanico ornati erāt, sed erāt prater Polonos Rutheni. Pruteni. Moschi. Turci captiui, & Tartari in suo equitatu, cū multis tibicinib⁹ qui tubas amplas sonoras, & a nostris multum dissonas nō sine horrore

stridentes, ut in magno aestu solēt uespē & crabrones inflabant. Erat & Turcus quidā cū tibia qui nobis inaudita harmoniā & auribus nostris inacceptā aedebat, cū puero tympanum ambabus uiolēter manibus percutiēte. Sed & nostrates habuit tubicines qui belle sonabāt, & nostrā musicā referebant.

¶ Erat secū magna nobilitas, qui partim in equis anteibāt deaurati, & torquibus aureis redimiti, partim pedibus ipm cingebāt equo insidentē & ueste purpurea amictū. Veiuoda Valachiae. d. Nicolaus Virla palatinus Sandomiriē. Nicolaus palatinus Vilne. Palatinus Liblie. Andreas. Cancellarius Schidlouiczki. Nicolaus palatinus Marieburgēsis. Thesaurarius Andreas Costiliczki. D. Lucas capitaneus Poloniae. dñs Raphael. Et multi alii insignes & uiri egregii utriusq; ordinis. Comitabant uero illū tres episcopi Mathias Vladislauie. tris regū Alberti. Alexandri & Sigismundi olim Cancellarius. Ioānes Posnaniē. & Petrus Premisliē. cum Praepositis Secretariis & aliis praelatis.

¶ Durabat hic ingressus ab octaua usq; ad primā horā, nā summo mane ingrediebant currus, qui ferunt fuisse pene quingenti, in quibus quādoq; quattuor niuei equi, quādoq; nigri, quāq; rubei, quādoq; alterius coloris. Nunc sex: nunc octo in eodem curru uehebant. inmixte erāt & bigae, licet paucae erant.

¶ Vigesima octaua Martii Cardinalis Gurcen. ex Hamburgo soluit nauē, & uenit Posoniū horā circiter nonā. Cui oīs multitudo obuiā egressa, ripā Danubii ita adimpleuit, ut eques uix subsistere posset. Incessit ipse in habitu Cardinalium, quē Archiepiscopus Colocē. Gregorius comes de Frāge panibus regni Hūgariae Cancellarius. In latere regis LVdo uici obuiā Cardinali noīe patris & patruī misī, benigna & pulchra oratōe suscepit. Ipse uero Cardinalis humanissime respōdit. Aderāt hic utriusq; Regis pceres & p̄siliarii, Epi & nobiles, ac summo cū honore ipsum q̄ honorificentissime usq; ad hospiciū p̄duxerūt cū ingēti tubarū sonitu ac plausu. ¶ Sequēti die hoc est. xxix. Martii, ingressus est urbē reuerendissimus Cardinalis Strigoniē. Thomas legatus de latere: cui & d. Cardinalis Gurcen. cum oīni curia sua (ducta aut electā nobilitatē Austriae & Stiriae) & utriusq; regis

pceres occurrebāt. Ipse sexingētos habuit equos demptis curribus, magnae undiq; factae sunt cerimoniae (quādoquidē maior pars oīs aetatis humanae, in iis conerit) occurrebat, & clerus cum pueris & reliquiā sanctoꝝ deferebant obuiā tanq̄ metropolitano.

¶ Prima Aprilis, quae erat solēnis illa dies Palmarū, oībus Christianis uenerāda, Cardinalis Strigoniē. in ecclesia maiori diui Martini p̄sibus tribus Regibus & Annae reginulae sacerdotale expleuit officiū, cum ceremoniis debitis, ac cū indulgētiis plenariis. Cardinalis aut Gurcen. huic officio interesse nō potuit aduersa ualitudine detentus: alias uniuersa nobilitas erat cōgregata.

¶ Altera die iterū p̄uenerunt in hoc tēplo tres Reges cum Cardinalibus ambobus. Strigoniē. celebrauit officiū de spū sancto, quo finito, admonita est plebs per Suffraganeū Strigoniē, ut deuotissime pro p̄cordia Caesaris & Regum deo supplicaret, lingua Latina, Hungarica, Boemica, & Alemanica, p̄nuntiata sunt interim indulgētiā plenariae.

¶ Recta inde uia tres Reges, duo Cardinales, Archiepi & Episcopi pceres & cōsiliarii in domū regis Hungariae p̄fēti sunt. Et factō magno cōsilio Cardinalis Gurcen. oblati litteris suae credentiae de more. latissimae & p̄fusissime curae & ob quā causam uenerit, in summo silētio locutus est bene audiētibz Regibus & p̄siliariis Caesaris, ac utriusq; regis, qui omēs erant plus quinquaginta. Cui finita oratione benignissimae simul & elegatissimae respondit Cardinalis Strigoniēsis. durauit hoc cōsiliū ad horam circiter secundam post meridiem.

¶ Tertia Aprilis Cardinalis Gurcensis comitātē ipm curia sua & pulchra nobilitate uenit ad hospiciū regis Poloniae, qui ei egressus obuiam humanissimae ipsum excepit in plateis, ac ubi ambo in praesentia p̄siliarioꝝ refederūt. Cuspianus iussus lras Caesaris cū quadā salutatiōe obtulit breuiuscula, ambo de hinc mutua colloquia sed nō diu fecerūt.

¶ Eodem die uenit triste nūciū de obitu illustris ducis Bartholomei de Munsterberg qui a Caesare festinās ad hūc puentū, in danubio haud longe a Hamburgo ab fluctibus obrutus submersus est. Quod in primis affecit VLADISLAUM regē & in lachrymas excitauit. Deinde Cardinalē Gurcen.

qui cum unice amabat utpote uirum bonū & strennuū. Ex cuius morte quidā male de futuro conuentu augurabant. Nam & pridie magnificus Ioannes de Messeritz capitaneus Morauiae, qui etiā saepius orator in hoc negotio fuit, subita morte expirauit. Et Vitus de Furst qui regem plurimū ad hunc conuentū sollicitauit. Viennae mortem oppetiit. Ita tres Oratores sese ex iis negociis liberarūt, & superum conuentum adierunt.

¶ Hinc iterum in hospiciū Regis Hūgarie conueniūt, oēs hii principes, & tractatū incipiētes, inueniūt rem esse morosam in tanta multitudine per tot suffragia esse consulendū redigūt itaq; ad minorē numerū singulorū Regū psiliarios Et d. Cardinalis Gurcen. accipit secum cōsiliarios Caesaris, d. Ianū Mraxii. Laurentiū Saurer uicedm̄ Austriae. Cuspinianū doctore, & Gabrielem Vogt secretariū Caesaris. Noīe uero Regis Hungariae erat Cardinalis Strigoniensis. Archieps Colocen. Epus quinq; ecclesiensis. Rex aut Poloniae milit Petrus episcopū Premislicū. Christophorū Schidlouiczki Cancellariū, & Palatinū Vilnē. Nicolaum.

¶ Hii quoties articuli ppositi fuerūt referebāt ad Reges, Sed plene cōcordari nō poterāt, licet plerorq; dies cōsumerent, & consiliū in tertiam usq; horam post meridiem sapius pertraherēt.

¶ Vndecima Aprilis institutus est ludus pro cursu equorū. Primus brauiū accepit argenteū deauratū poculū. Secundus pannū aureum pro ueste. Tercius simplicē pannū pro tunica. Cucurrerūt undequadragea equi uelocissimi & pulcherrimi, sed Georgius comes Zepusien. omnes praecessit.

¶ Visa est hictes memoratu digna, quidā Moschus insidebat equo turco, & de more ducebat alterū in manu dextra cum aut uehemētissime curreret cū ambobus equis, salit ex uno equo in alterū, in medio cursu, semp alterū manu seruās, ne discurreret, erat pulchrū spectaculū, corā Regib; & Principibus. Nam tres Reges egrediebant pulchro ordine. Similiter & Cardinalis Gurcen. ac oēs epi, cū uniuersa nobilitate. Moschi tum etiā ac Tattari artem suam iaculandi sagittas in aerem miro ingenio ostentabāt.

¶ Duodecima Aprilis, pcluserunt iterum quadā esse renūtianda Caesari, Et ideo data & accepta salute cum summa

reuerētia, & post exhibita munera regia. Cardinalis Gurensis Posoniū relinquit cum prius ex suis pcpui aulici. Frater eius Vterinus Ioannes Lang. Magister domus Ioannes Schend. Volfgangus de Keutzbach. & Cristofferus Graff de Rattstat. In die paschae, expleto diuino officio, quod a Cardinale Strigoniensi celebrabatur, essent militari cingulo & honore ornati a tribus Regibus, in tanta diei festiuitate.

¶ Reuersus Card. Gurcen. Viennā, mox duos psiliarios Caesaris d. Vilhelmū de Rogndorf, & Laurētiū saurer uicedm̄ ppositā mittit ad caesare, q licet quatuor dieb; ascēderint festinatē Augusti usq; tarde tñ fuerit sūt, ob negocia emergētia quotidie, & iteri urbs Posoniū sopinato & subito icēdio pl⁹ media pburis

¶ xi. Maii d. Card. Gurcen. cū sex caesareis psiliariis d. Marquardo de Stein pposito Bābergēsi. Vilhelmo de Rogndorff. Iano Mraxii. Laurētio uicedm̄, Cuspiniano & Gabriele Vogt secretario, iteq; in naui descēdit Posoniū ad utrūq; regē, tractatur & pclusurus tā matrimonia, q; foedera pacis & pcordia. Et licet clā sine pōpa itrare uellet urbē. Mox tñ certiores facti Antistites & picipes, Ludouicū Regē eduxerūt Cardinali obuiā cū oī utriusq; regis familia. Card. etiā Strigoni. qsi oīa neglexisset, festinabūd; circa portā urbis cū oī sua familia occurrit. Siliester & alii epi & archiepi somno excitati obuiā prodierūt.

¶ Septē hinc dieb; ardue disputatū & tractatū est de singulis & matura oīa deliberata: sunt in articulos redacta & scripta, ac ultro citroq; pēsitata. Nūc enim consiliarii utriusq; Regis in hospicio Cardinalis tractauerūt & psultauerūt, Nūc uero Cardinalis Regē Poloniae adiit, & secretius quadā amotis arbitris tractauit nūc uicissim dām Cardinalē de suis negotiis sollicitant. Nulla quies, nullū oīū, omnia labore plena erant. ¶ xx. Maii mane a septima hora usq; in primā post meridiē, uterq; Rex cū duobus Cardinalibus & cōsiliariis deliberarūt, & deliberatis oībus in pſentia psiliarioꝝ Caesaris & amborū Regū, articulos legi fecerūt, qui fuerūt ipsoꝝ manibus subscripri & sigillis muniti, cum omni fauore & plausu.

¶ Sequēti die Rex Hūgariae instituit cōuiuium regale, quo regulariter & opipare accepit fratrem suū Regē Poloniae, Cardinalem Gurcen. & pſatos sex psiliarios Caesaris. ¶ Reuersus Viennā Card. Gurcen. xxiii. & xxv. Maii exiuit ut plocuta Caesari narraret ipm; adduceret. Interim ambo Reges nō sine ingēti fastidio longā morā traxerūt in Posonio p totū lunū, licet crebro mitterent litteras, nūc a Caesare, nūc a Cardinali Gurensi,

*N.
Lm. Gurcen. pſ.
pſ. pſ. pſ.*

quas uicēdūs ut est suarum rerum diligēs exequutor, & nō ēte & die mox Regibus transmisit, ut impaciētiā eorum leniret crebris litteris mittendis.

¶ Sed non cōtenti reges q̄ Cardinalis iuisset ad Cæsarem miserunt ambo, oratorē Hieronymum Balbum prapositū Posoniē, ut per eum intelligerēt si Cæsar esset uenturus necne. certo. Is Cæsare in Insprugk apprehēdit, sed respōsum in Rottmburg ab eo accepit. Subsequutus est hūc ali⁹

Orator Regū (tā impaciēter longā hanc morā tulerunt) d. Protēsila⁹ de Schmi hau Boemus, quē Cæsar secū detinuit.

¶ Post hunc alii duo missi Nicolaus Ceculus Hungarus & Petrus Polonus, milites ab utroq̄ rege ad Cæsarem, ut ei⁹ aduentum sollicitarent. Quibus honeste expeditis, promisit se uenturū: & ut bono animo essent Reges, eosdem litteris & respōsione hortatus est fraterne & q̄ humanissime

¶ Vbi ergo Reges iam animo firmati, aduentum Cæsaris crediderunt honestatis & emerendi fauoris gratia. Oratores sex, singuli tres insignes uiros miserunt Rex Hungariæ Episcopū quinq̄ ecclesiē Georgium. Ladislaum de Sternberg Cancellariū Boemiæ, & Moyse de Buslai magistrum curiæ. Rex Poloniæ item tres. Episcopū Ioannem Posnaniensem d. Lucam capitaneū regni Poloniæ, Cristophorum Schidlouitzki Cancellariū, qui Viennā ingressi sunt, equis pene quingentis phaleratis, & more suo ornatis, compte & eleganter sexta Iulii, cum antea Casimirus Marchio Brandenburgē, cum Comite Bertoldo de Hennenberg cum equis centum & quadraginta sex cataphractatis & nobilissime armatis a Cæsare præmissus urbem introisset splendissime ornatus cum Pinnulis, armis, simul etiā cū vexillis albis, paruis ac maioribus, & Thomas Fugs cum centum quinq̄ginta equis bene armatus more Germanico. Ioānes Iacobus itē de Landau, cum totidē. Et alii multi nobiles ac aulici, qui Cæsarem præuenerunt & ibi cum expectarūt.

¶ Octaua Iulii rediit Cardinalis Gurcē, cū Archiepiscopo Brāmensi d. Cristophoro, ducibus Bauariæ Guilhelmo ac Ludouico, Duce Alberto de Meckelburg, Duce Vdalrico de Vittenberg. Quibus ad ripā Danubii occurrerūt. Ioannes Episcopus Ratisponensis palatinus Rheni. Episcopus Patauensis Vigileus, qui pridie aduentarunt, & quorundam

Principum Oratores ac Legati.

¶ Decima Iulii Cæsar circa horā noctis decimā Viennam sine pompa ingressus est. Cum biduo fere quicūisset fatigatus ex itinere in castro quodā circa siluam Viennensem, cui nomen est Hecking.

¶ Vndecima Iulii Cæsar præfatos sex Oratores Regum in Arce Viennensi audiuit in præsentia principū & p̄silariorū & Episcopus quinq̄ Ecclesiensis, longa oratione Cæsarem pro expeditione contra Thurcos cohortatus est amplissimis uerbis. Quibus benigne Cæsar per doctorem Petrum Mottā Hispanū respondit breuiter ac simul eleganter, illisq̄ dimissis iussit corpora sua curare ac in hospitio redire.

¶ Duodecima Iulii uocatis in Arcem Oratoribus, eos ab soluit ac abire iussit, sunt autē cum summo honore per Episcopos ac principes extra portam deducti q̄ honorificentissime sequenti die mane, hoc est. xiii. Iulii.

¶ Eodem die Cæsar ad excipiendos reges, misit obuiam oratores suos Archiepiscopū Brāmensē Cristophorum, Marchionem Casimirū. Vilhelmum de Rogendorff & Cuspinianum Regi Hungariæ, qui. xiiii. die Iulii inuenerunt Regem Hungariæ Vladislaum cum liberis suis in quodam castro Kottsee cui adiacet uilla prope Danubiū & facta salutatione mandata sua exequuti sunt, inuitarūtq̄ ut Viennā ueniret.

¶ Similiter ad Regem Poloniæ Cæsar misit Oratores ad Hamburgum (illie enim traiecerat Danubiū. Rex Poloniæ ut erat ordinatū, quo expeditius æqui & curus Danubiū in diuersis uadis superarent) Ducē scilicet Bauariæ Vilhelmum: Episcopum Labacensem Cristophorum, prepositum, Balthasarem mercklin de Valdkirch, & Mraxii qui similiter ut superiores exequētes sua mandata. Regem nomie Cæsaris exceperunt ac inuitarunt.

¶ Decima quinta Iulii exiit Viennā ac prodiit obuiā Cæsar Regibus, in lectica adornata, instructissimo & electissimo exercitu cū multis equis cataphractariis, cum splendidissimis militibus, ac nocte quinq̄ miliarib⁹ a Vienna in castro quodam Trauttmansdorff pernoctabat. Cum Rex Hungariæ in oppido Prugk prope Leyttā fluium. Rex uero Poloniæ in Hamburgo eam noctem consumeret.

¶ Nocte fere media uenit Cuspinianus ad Regē Hungariæ a Cæsare missus, qui dabat ordinem conueniendi, ne fieret confusio. Iussus est Rex manere in sua lectica. Nam & ipse quoq; uehebatur lectica quam Cæsar pulchre adornatam cum optimis equis Regi donauerat pridie. Et reuersus iussus est a Cardinale Gurcen. ire ad Regem Poloniæ ut idem ei narraret, quæ repperit in câpo haud lôge a tétoriis quæ illic extensa erant. Arbitrabantur enim nonnulli Cæsarem id quod maxime recusauit, disputatur de præloquutis in tentoriis aut sub diuo. Cæsar aut arborem excelsum iussit figi in planiciem latam, quæ poterat a longe conspici, sub hac uoluit conuenire Reges. Et quasi fœlici captato augurio sub diuo aperte uoluit alloqui fratres Reges & eos salutare ac mutuis complexibus exoculari.

¶ Mane itaq; horâ circiter sextâ. xvi. Iulii egressus est Cæsar cum omni suo exercitu a Trautmanstorf ad locum illum designatū, in planitiâ quadâ, iuxta syluam cui nomen est patria lingua Hart, hic erat collis intumescēs aliquâtisper a dextris sylua, a sinistris uepribus ac modicis spinis p̄sparsus monticulus, ab hoc descendens Cæsar poterat tam ab Hungaris q̄ a Polonis latissime p̄spici, armis illucentib⁹. In meridie p̄ferti iaculâte sole radios uibrâtis in exercitū.

¶ Processit aut hoc ordine Cæsar. Capitanus Nouæ ciuitatis Melchior de Mansmunster in equo cataphractato, & sin armati & rubeis uestibus induti, ipsum sequentes, ducebant aciem, quem sequebant in primis aulici & familiares Cæsaris inermes ac prouinciales, cateriq; nobiles. Et q̄ ad hoc spectaculum concurrerunt, ciues & mercatores sed ornati & bene uestiti sed elegantes, alioquin excluderentur & reiciebantur. Multi aureis torquibus redimiti & uariis monilibus conspectum reddebant ameniorem. In singulis membris quinq; equitabant, hos sequebat ducis Vitrtenbergens. familiares, armati & sagittarii. Necnon d. R. cueren dissimili Cardinalis Gurcen. aulici, sine armis quidem sed honeste uestiti, fuerunt circiter octingenti.

¶ Pulchra de hinc serie progrediebantur equi Cæsaris tredecim, quos tredecim pueri equitabāt, nigro ueluto uestiti perq̄ elegantes.

¶ Post quos eq̄tabant Erhaldi suo peculiari habitu amicti

cum duodecim Tibicinibus, & duobus Tympanis magnis.

¶ Tum sequebantur antistites Archiepiscopus Bramenfis Cristophorus, ex domo ducū de Braunschweig. Episcopus Ratisponensis Ioannes ex domo Palatinor. Episcopus Patauiensis Vigileus. Episcopus Labacensis Cristophorus, dux Bauariæ Ludouicus. Dux de meckelburg Albertus.

¶ Post hos succedebant Cæsaris lauiores cū albis uirgis in manu de more p̄cedentes Cæsaream Maiestatem.

¶ Tum ferebatur in Lectica Cæsar: quæ panno purpureo de scarlaco & nigro ueluto, forma quadrata, erat cooperta eodem habitu pueri & seruus, qui equos ducebant.

¶ Prope Lecticā in latere dextro Cardinalis Gurcen. habitu suo ornatissime eq̄tabat. In sinistro Orator Regis Angliæ. Multi uero nobiles, omnes ueluto nigro uestiti de equis descendentes pedites circa Lecticā ambulant. Hos sequebantur in equis pariter nigro ueluto uestiti aulici p̄ceres. Vilhelmus de Rapolstein Magister curiæ. Ciprianus de Serenstein Cancellarius. Iacobus Villingier Thesaurarius. Ioannes Schnaydpeck Austriæ Cancellarius. Et consiliarii & Regentes Iacobus fucarus. Balthasar Mercklin prapositus in Valdkirch. Marquardus de Stein p̄positus Bambergens. Melchior phintzing prapositus Nurenbergens. cum fratre Vdalrico prapposito, & pluribus consiliariis & aulicis Cæsaris qui omnes sericeis uestibus & torquibus aureis ac p̄ciosis monilibus erant compti & ornati.

¶ Tandem ornata phalanx splendidissime incedebat tota armis cooperta, cū tybicinib⁹ & tubis duclilibus. Præibat cum equo cataphractato Leonardus Rauber Cæsaris Marchalcus, ducens secū familiares nigro habitu uestitos quibus rota in brachio pro insigni erat, auream ipse uestem supra arma gerens. Tum seriæ pulchra sequebantur Vilhelmus dux Bauariæ etcus totus cum equitibus suis, suo peculiari colore uestitis, qui Canem in Brachio pro insigni ferebant. Hinc Casimirus Marchio Brandenburgens. in equo cataphractato, ueste aurea & rubea, cum electissima familia quæ rubeis uestibus erat ornata & pluribus aureis catenis ac præciosis pinnulis cum gemmis ac monilibus. Penes eum erat Bertoldus Comes de Hennenberg, & nobilitas Franconiæ insignis, equites cuspidēs albis uexillis

paruis ornatas, duo pueri. Alba uexilla lata & pulchra. Sub
 fequebatur deinde Comites, suo quisq; colore ornatus sed
 cataphractis equis. Comes Georgius de Montfort. Co-
 mes Georgius de Schaunberg. Comes hoyr de Mansfeldt
 Comes. n. de Vesterburg. Comes Ioannes de Hardeck qui
 mirum immodū Margaritis & Gemmis adornatus resplē-
 debat, coopertus erat æquus gemmis & perlis & superbis-
 sima incedebat. Dehinc nobilitas Austriæ supra Onasum
 electissimo instructa exercitu subsequebatur. Cataphracta-
 riis similiter equis Volfgangus Iorger Capitaneus in Lyntz
 Sigismundus Ludouicus de Polham. Ciriacus de Polham.
 Rudolfus & Sebastianus fratres de Hohenfeld. Ioannes Ia-
 cobus de Landau. Thomas fugis, qui oēs erant excellenter
 ornati. Et agebant equos plus quā octingentos. In quibus
 erant cataphractarii. lxxx. circiter. Hoc ordine incesit Cæ-
 sare Maestas & ubi appropinquauit arbori terræ infixæ
 circa iactum Bombarde.

¶ Acceperunt reges propius cum suis cateruis & militibus
 qui more suo erunt simul ornati. Hos antecedeat immē-
 sa multitudo Hussionum qui uexillis bipartitis rubeo &
 albo colore præibant.

¶ Subsequebantur Moschouite siue Moschi, ceruleo colo-
 re uestiti, cum albis longis pileis ac arcubus armati. Tum
 Tattari, in quibus multi captiui, cū tubicinibus suis de qui-
 bus superius scripsimus qui sonabant horrendum.

¶ Eregione seorsum immensa multitudo Hussionū qui
 Regis Hungariæ erant, pariter de more suo albis & rubeis
 uexillis armati.

¶ Quos succedebant utriusq; regis Tibicines in aera usq;
 clangentes more Germanico ornati & uestiti, cum Tym-
 panis sonoris.

¶ Tum incedebat ornatissime instructi uestibus & torqui-
 bus aureis & equis phaleratis multo argento dñi barones
 ex Hungaria & Boemia. In quibus erat marchio Brádebur-
 gensis Georgius frater Casimiri habitu Hussionum. Dux
 Carolus de Munsterburg, tres fratres de Schmiehu. Ambro-
 sius Sthercko, Michael Paluci magister cubiculariorū. Petr⁹
 Carlaczki, Franciscus ortzag de Gotz, banus Nandoralbesi
 et Emericus ortzag magister cubiculariorū Regis Ludouici.

Ioannes pethen de Gerse magister curiæ serenissimorū libe-
 rorū, Stephanus perenni, Ioannes bornamissa, Moses de
 Buslai cū filio Ladislao, magistri curiæ. Ladislaus de Caniza
 Ioānes Banffii de Lyndua, pincerna Regis. Ioannes Doczii
 cubicularius Regis, & pleriq; alii nobiles ac magnifici ex
 Hungariæ & Boemiæ regno, qui mihi magis de facie, q̄ no-
 minibus sunt noti, quōdoquidē nomina horum uix memo-
 ria teneo quia difficile scribuntur hæc nomina.

¶ Post hos sequebatur Ludouicus Rex iunior, aurea ueste
 rubea iter texta purpura ornatus, capillis extēsis bireto ex
 ueluto fusco capite tectus, pulchro & phalerato equo insi-
 dens, quē undiq; cingebant ex utroq; regno Barones & do-
 mini pedites incedentes ad obsequium.

¶ Comitabatur hunc regina soror eius Anna, aurea ueste
 & pulcherrima torque mirum immodū multis gemmis &
 monilibus ornata, quæ in amplissimo curru deaurato ac
 ymaginibus exornato, octo equis candidis trahebatur, quā
 multi etiam nobiles pedites cingebant undiq;. Inter quos
 erat marchio Georgius Brandenburgen. & Comes Petrus
 de Posing, qui de equis descenderant pedites.

¶ Tum rex Poloniæ Sigismundus purpuratus & serico pi-
 leo tectus pulchro equo uahabatur, undiq; nobilioribus
 proceribus amictus, qui pedites circumdebant ipsum, uesti-
 bus & ornamentis splendidi.

¶ Postremo rex Hungariæ, pariter ut Cæsar, Lætica fere-
 batur, quæ ueluto rubeo nobilissimo erat cooperta, quē
 admodū pueri qui hāc cū equis gestabant, hæc nuper erat
 donata regi a Cæsare cum equis & instrumentis.

¶ Aderat hic ingens prelatoꝝ & procerū caterua ex Hun-
 garia Archiepiscopi & Presules, Cardinalis Thomas Stri-
 gonien. Archiepiscopus Colocen Gregorius. Quinq; ecclē-
 siensis Georgius. Ladislaus Vacienfis. Michael Posnensis cū
 Suffraganeis, Præpositis, & Archipresbyteris multis. Ex Po-
 lonia Mathias Vladislauien. Ioannes Posnaniensis. Petrus
 Premislensis, cū capitaneo, Cancellario, Thezaurario, pala-
 tinis & Veinodis quos superius nominaui, spectabilis & ele-
 gantissima caterua.

¶ Undiq; strepitus & hinnitus equoꝝ audiebat, tubarum
 concentus, tympanoꝝ sonitus, Spectaculum sane dignum,

quod omnis mirabatur posteritas.

¶ Cæsar ut appropinquare uiderat Reges, misit cooperimentū Leſticæ deponi quo palam ab omnibus uideretur & aperte omnes pſpiceret: data dextra Regibus & Regina perq̃ concinne inquit. Hæc eſt dies quā fecit dñs gaudeam⁹ exultemus & letemur in ea. Rex item Poloniæ reſpondit. Utinam fœlix ac fauſtus ſit ille noſter puentus uniuerſæ rei publicæ Chriſtianæ. Paucula uerba in ſimilē ſententiā Rex Hungariæ proloquutus, quæ uix ſine lachrymis efferre potuit. Ludouicus ut erat inſtitutus ex equo ſūma cū reuerētia Cæſari dixit & tanq̃ patrem ſalutauit, nec auertere faciē a faciē Cæſaris potuit, quaſi aſpectu nō poſſet ſaturari. Regina in curru ſurrexit, nam altus erat, & obſeruantia in Cæſarem uerbis uultu & geſtis oſtendit.

¶ Fuerūt tū nōnulla diſputata ab iis qui inuitus ibant Viennam & aliqua mora facta eſt, donec Cæſar ſuſtatis principibus ac Regibus iuſſit ſecure ſecū migrare Viennā. Rex aut Poloniæ ut eſt ſūmæ dexteritatis princeps ſuis & Hūgaris dixit, Sub pſidentia Cæſaris, quē mihi multi grauiffimū hoſtē pſdixerunt, huc ueni, ſub pſidentia ipſum ſequar Viennam, quiſquis mihi pſdidit me ſequat, ſiquis timet remaneat. Fratrēq̃ cohortatus Regē Hungariæ ut tutō ſimul ueniret, qui alioquin Cæſarē ſemp amauit, incūctanter Viennam eundū eſſe cōcluſerunt. Cæſar intelligēs tam pmp̃tā Regis Poloniæ in ſe uoluntatē, hic inquit rex me cōpellit ut qūq̃ uros ſiue biſontes amore eius in uenatiōe uideā.

¶ Diſſoluta conuētiō forte poſt horā cum mediā. Itum eſt ad uenationē capti aliquot cerui. Iterum ingens exciſus eſt tubarū clangor. Plures enī erāt tubicines, tot Regum priuicipum ac præſulum.

¶ Ordinātū eſt ut Rex Hūgarie cū liberis iret Trauttmāſdorff ubi priore nocte Cæſar decubuit. Cardinalis Strigoniensis ad ſanctā Margarethā, cæteri epiſcopi ac pceres ad Suadorff. Rex uero Poloniæ cū ſuis deceſſit ad Entzeldorff Cæſar ad Laxendorff cū Cardinali Gurcen. Multa ſunt caſtra & uillæ adiacētes, quæ familiares utriuſq̃ regis capiebant, pars uero Viennam petebat ut hoſpicia diſponeret. Erat dies ille calidiſſimus & amoeniſſimus, p̃ huiuſcemodi ſpectaculo apr⁹, licet mane pluuiā minaret nubecula qdā.

¶ Sequēti die hoc eſt. xviij. Iulij Cæſar ex Laxendorff, uerſus oppidulū quoddā uenit cui nomē Schuechat, op̃ediō illie reges. Rex Poloniæ citius, tardi⁹ rex Hūgarie uenerat. ¶ Ingrediebant̃ toto die Viennā curruſ quadrigæ & bigæ Hungarorū & Polonoꝝ, uehebant̃ multi in currib⁹ illis uelocibus, quibus nomē eſt patria lingua Kottſchi, magnaq̃ oīm ſuit expeſtatio illius ingreſſus tot Regū ac principū. Sed ne oīm careret ſœlicitate ſuborta eſt pluuiā, q̃ paulatī incepit & primū tenuis, tota dehinc p̃ne die durauit.

¶ Ex urbe ſunt obuiā egreſſi Cæſari & Regibus, Electiſſimi pedites mille quingēti, quorū magna pars rubeis ueſtibus decorata fuit, ex ciuib⁹ & filiis Vienneniſiū, quos p̃ceſſerunt in equis ſex Senatores armati. Hoſ urbs Vienneniſis, ante Cæſaris aduentū diu in eius honorē p̃ordinauit. Poſt hoſ trecēti alij pedites, quos Cæſar ex imperio huc p̃miſerat fere omnes lanceati, pauci ſecures. Aliqui Bombardeſ manuales geſtabāt, ſed electiſſimi erant omnes & ſingulari ordine decori.

¶ Ad portā urbis uſq̃ egreſſus eſt uniuerſus clerus. Primū quattuor ordines mendicantiū. Canonici regulares apud ſanctam Dorotheā. Monachi ordinis ſancti Benedicti, qui oēs reliquias ſanctorū deferebāt. Exinde parui ſcolastiici ciuium Vienneniſiū liberi in magna multitudine, ſinguli deferrebant uexilla cum armis & inſignibus, hii arma imperii aquilas, hii inſignia Regis Hungariæ, hii inſignia Poloniæ hii iſignia Boemiæ. Illi arma Aſtriæ, illi Burgūdiæ, hoſ ſeq̃bant ſacerdotes ſæculares ſingulorū tēploꝝ urbis Viennē.

¶ Tum immēſa multitudo ſtudentū ſtudiū generalis Viennē. primū ſcolares, poſt hæc baccalauri, dehinc magiſtri, tū doctores ſingularū facultatū Medicæ, Iuridicæ, ac Theologiæ. Poſtremo Reſtor uniuerſitatis doctor Theologiæ Criſtophorus Kulber.

¶ Egreſſa ſunt etiā oīm artiſicū collegia, q̃ Zeche uulgo dicunt, ſingulæ cū uexillis ac cereis q̃ numero ſunt ſexaginta circiter omnis generis artiſices, qui uſp̃iam in una ciuitate reperiri poſſunt. Fabri lignarii omnis generis. Fabri ferrei item omnis generis. Seratores, Fibulatores, Lucifex, & qui ferram ac cuprum, & qui aurum argentūq̃ fabricāt. Zecharii & qui pectines faciunt. Fullones, Pilcatores, Piſtores, Molitores, Piſcatores, Lanii, Cerdones. Sutores, Sartores,

Phtigiones, Calceatores, Institores, Vinitores triplici ordine, Calones, Aurige, Carbonarii, Pelliones, Venatores, Panifices, Figuli, Oplonarii, Rafores, Rotarii, Mésarii, Tornatores, Balneatores, Funifices, Chirothecarii, & qui peras ac marsupia psumunt, Fusores, Gladiatores, Tinctores, Pictores Lapidice, & Lathomii, Muratores, Coriarii, Sufferratores, & id genus alii opifices qui latinis uocabulis uix exprimunt.

¶ Pluuia autem effecit, ne oēs ordine pulchro igrederent urbem. Nam quāquam inualuit & multos coegit relicta statione sua ingredi. Preterea interuenerat currus qui iter alioque impediebatur, tamen nihilominus post quantā horā ingressa est primū familia Card. Gurcen. Deinde ducis Bauariæ Vilhelmi circiter centū sexaginta bene armati. Post Hussiones, tum tibicines, dehinc Casimirus Marchio cum comite de Hennenberg ac suis familiaribus. Tum equites lanceati dñi Vilhelmi de Rogndorff, & familiares Leonardi Rauber Marefcalci. Post hac familia Cæsaris Comites pñominati, de Montfort, de Schauburg, de Mansfelt, de Vesterburg, de Hardeck, qui oēs ut supra scripsimus fuerūt elegātissime ornati uestibus, gemis aureis torquibus & monilibus. Hos sequebantur nobiles utriusque Austriæ cum trecentis & quinquaginta equis. Et iohānes Iacobus de Landau cum nonaginta, ac Thomas Fuchs cum centum quinquaginta, & alii plures.

¶ Tum ingressi sunt urbem Hussiones cum equis testis, & Moschi sagittarii cum suis tubicinibus ac Tattari. Post Hungari cum suis uexillis ut scripsimus, Tum habitu Turcali quidā rubeis uestibus uestiti, familiarique utriusque Regis ac Eporum principūque qui nūtrari nō poterāt, quia pluuia ordinē destruxit. Nūc enim Alemanni, nūc Hungari, nūc Poloni, nūc Boemi nūc Moschouitte & Tattari, pñiscue ingressi sunt. Quāuis certe magn⁹ undique ornatus uisus fuit. Multi pueri uisi: qui brachia perlis onusta gesserūt. Multi Poloni habitu germanico uestiti, a nostris nō potuerūt. Diuersus post habit⁹ uisus est, & magna caterua equitū regis Poloniæ, sed mixti & Germani, quā Ludouicus dux Bauariæ cum suis adequibat. Iterū Hussiones Hungarici & tubicines hūgarici, post equi Cæsaris, & xiii. illi pueri quos superius scripsimus nigro ueluto uestiti. Leonardus Rauber Cæsaris Marefcal⁹ in equo cataphractato, quē pone sequebantur Archiep⁹ Bremensis. Ep⁹ Parauiciensis, ep⁹ Labacensis, ep⁹ Kycmensis. Ep⁹

copi quoque Hūgarici prædicti Colocensis, Quinq; ecclesiensis, Vacicensis. Et Polonici Vladislauicensis, Posnaniensis & Premisliensis. Ludouicus dux Bauariæ, & Vdalricus dux Vitrēbergensis. Subsequebantur oratores summi pñificis, Episcopus Veltrensis, & regis Aragonū. Post duo ministri Cardinaliū, quos uulgo Macir appellamus, qui sceptrā hōie deferēbant. Tum Cardinales Strigoniens. & Gurcen. simul in rubeo habitu cardinaliū, Strigoniensem tanq; Legatū, de latere pcedebat quidā sacerdos cum cruce argētea deaurata, undique cingebantur ambo suis parasfenariis & ministris.

¶ Hinc ante Reges, primores pñiliarii ex utroque regno, optime ornati, Tum Cæsaris Erhaldi cum tubicinibus optimis. Hos sequebantur duo Reges SIGISmundus Poloniæ a dextris, & LVDONICUS Hungariæ & Boemiæ a sinistris, cincti baronibus & nobilibus qui pedites circa eos ambulabāt.

¶ Hinc Cæsar & Rex Hungariæ duabus lecticis ferebantur, & multa nobilitas circa hos ambulabat optime tam uestibus q̄ monilibus ornata.

¶ Deinde ANNA filia Regis uehebat in pulcherrimo deaurato curru, in quo octo candidi equi incedebāt. A latere eius equitabat Marchio Georgius, & comes Petrus de Posingen. Currū aſcendebat d. Proteſila⁹ de Schmilhau mag⁹ domus cum fratre. Sequēbatur hūc alius currus deauratus, cum sex niueis eqs. Et quattuor alii currus in singulis quattuor equi unius coloris, repleti uirginibus & matronis q̄ Regiæ seruiēnt. Comitabantur octuaginta equites bene uestiti in diuersis coloribus uiridi croceo & fusco familiares Marchionis Georgii, post quos multi currus, uarii equites sine ordine, nam pluuia creuit & quisque hospitiū quærebat iam madidus, necesse ideo fuit ordinem interturbari.

¶ Quādo iam Cæsar cum Regibus attigit templū sancti Stephaniani, pteriens arcū domus in qua quorannis solēt ostēdi reliquię sanctorū. Stabat in summate huius Antistes Vienn. Georgius, in habitu ep̄ali cum plerisque sacerdotibus & dicēs quāsdā orōnes, dedit bñdictionē Regibus & principibus. Capella autem Cæsaris p̄cinne cātabat suauissimis cōcentibus canticū illud, Te deū laudamus. Ascenderunt itaque simul ad arcē. Sed Rex Poloniæ declinauit ad sinistrū & in hospitiū suū, insignē domū quæ uulgo lepore domus dicitur diuertit. Nam Rex Hūgaric⁹ cum liberis recta uia ingressus est arcem.

Cæsar aut per ortū intrauit. Oībus em uiribus Cæsar laborauit ut summū honorē regibus ostēderet. Nec illis unquā pepercit expensis, ubiq; sollicitus & circūspēctus.

¶ Durauit hic ingressus horis duabus & numerati sunt equitum qui in ordine intrarūt, tria milia quingēti, præter hos qui passim & sparsim ingressi sunt, qui plures fuerunt sexingentis. Nimirū pulcherrimus ingressus & raro uisus, etiā in pluribus sæculis, si nō pluuia ordinem cōturbasset: & hanc solā fœlicitatem abstulisset.

¶ Decima octaua Iulii quicuerūt: sed Cæsar qui paruā quietem habuit, undiq; anxius & sollicitus aptis cistis suis thesauros suos recognonit quos p̄ciosissimos aduexerat. Regisq; Poloniæ. Regi LVDOuico ac ANNæ forori, primū nobilissimū pannū aureū, hætenus raro uisum, singulis p̄ ueste amplissima munerī mittit ut eodē habitu oēs incederēt.

¶ Decimanona, mane circiter octauā Reges simul cū Cæsare in arce pueniunt cū suis p̄siliariis, & locatis tribus sellis ornatis quib⁹ duo Reges, Cæsar uero in medio sedit, LVDOuicus aut a latere patris regis Poloniæ. In fenestra duo Cardinales, Tum Oratores summi p̄tificis ac Regis Aragonū. Tum Archiepi & Episcopi utriusq; Regis, deinceps procures regni Hungariæ, Poloniæ, ac Boemiæ. A dextris principes & p̄siliarii Cæsaris, erāt oēs p̄lus centū. Occurrebat mihi aspectus, q̄lis olim Senatus Romanus ex centū patribus fuit, Vbi factū est silētium, Cæsar loqui incepit, & præter oīum expectationē Reges ita cōmouit, ut eos sibi maxime deuinceret. Gratiā em illis amplissimas egit q̄ tam morā tā paciēter tulissent donec aduētare. Licet hoc deo acceptū referret qui uoluisset eos tādiu expectare quo ad cōuenirēt, pro cōmuni uniuersæ reipublicæ Christianæ cōmodo & trāquillitate, deinde aduersus impios turcos p̄ sumēda expeditione prudētissima loquutus, de mō & uitā, & nōnulla alia, quæ nūc referre importunū est. Tota autē fere hora loquebat, nō tam honestē q̄ prudētissime, oīum in se ora atq; oculos conuertit, eosq; ita demulsi, ut multi qui nō boni Cæsariani fuerint, sed ab eo multum alienati, iam se submitterēt palāq; faterent: eam humanitatē, prudentiā ac dexteritatē nunq̄ in Cæsare ac tanto principe expectasse. Apertēq; Cæsare extollebāt, ac eminētissime laudabant, nō tam eius egregiæ res gestas sed singula dicta

factaq;. Vbi perorauit Cardinalis Strigoniens. utriq; regem adiens, & simul Colocēn. Item Quingecclensis ut ab eis, quid respondendū foret, intelligerēt. Ac mox de hinc Cardinalis Strigoniensis, amboꝝ regū nomine respōdit elegātissime, ut homo est raræ prudentiæ & doctrinæ. Iussus est hinc a Cæsare Cardinalis Gurcen. ut uerba faceret, qui etiā elegātissime diu loquutus corā Cæsare, Regibus, & uniuerso Senatu, & reuera potuit hic Senatus cōparari centū patribus Romanis, dum olim Roma floruit, tam honestus erat Senator ac principū aspectus, dimisso Senatu quisq; in ædes suas diuertit.

¶ Eodem die post cœnā hora sexta facta est chorea in arce, iussit Cæsar ut singuli Reges quinquaginta tantū secum afferrent uiginti quinq; spectatores, & totidem qui choreas ducerent, ne ex multitudine nimia fieret perturbatio, sed Principes indiscriminatim cū suis irruerāt. Et maxima præter spem puenierat multitudo, licet omnes ianuæ diligentissimæ custodirent. Fuit autē hæc chorea instituta, ut dñā MARIA Archiducissa Austriæ filia Regis PHILIPPI, & Cæsaris neptis, susceperet Reges & dominā ANNAM, quos nō dum uiderat. Vbi ergo Cæsar, Rex Hūgarie & Poloniæ tribus sellis cōfederant. Rex LVDOuicus, & soror dñā ANNA seorsum suas habuerūt sedes. Tum ingressa est dñā MARIA præcedentibus principibus, ducibus Bauariæ, & aliis quotquot hic erāt comitibus & baronib⁹, & magistro curiæ suæ domino Georgio de Rottal, quā multæ nobilissimæ matronæ comitissæ, & baronū uxores, cum multis uirginibus sequebant. Quæ postq̄ Regiā Cæsaris ubi eam operiebatur intrauit. Nam extra arcem tum habitabat, in domo comitis Ciliæ, decoro motu flexis genibus, ut est morigeratissima, & a cunabulis recte instituta. Primū Cæsare auum, tum cæteros Reges, ac dominā ANNAM salutauit, locat illi sedes erat prope Regem VLADISLAUM a dextris. Ad quā accessit sed non sedit, donec Valthazar Mercklin Præpositus in Valdkirch nomine suo Reges & sponsum suum benignissime exciperet, pulchra ac affabili comitate. Rex Poloniæ accessit suo Vicecællario domino Petro Episcopo Premisliensi, illi mandauit, ut nomine fratris & nepotis LVDOuici ac ANNæ responderet, quod & factū est.

Nā & is Petrus epūs uir haud p̄tēendus, siue ex tpe oporteat loqui, siue p̄medietate, bonae l̄rae optimus patron⁹.
 ¶ Peractis ceremoniis post mutua colloq̄a Chorea est incepta, dāgentibus tubis & benefonātibus quas Cæsaris tubicines inflabāt. Primāq̄ choreā duxit Rex LVDouicus cū sorore sua ANna, p̄euntibus duobus comitibus de Māsselt de Vesterburg ac duobus principibus Casimiro & duce de Mechelburg cum q̄ttuor cereis, comitātibus duobus magistris curiæ Prothesilao de Schmi hau & Petro Carlaczki. Secundā choreā duxit dux Bauariæ Vilhelmus cū dñā Mariā Cæsaris neptē, cui duo Comites p̄ibant de Hennēberg, & Hardeck. Tertiā choreā iterū Rex LVDouicus cū m̄giā curiæ dñā Reginā Mariā, dñā Rottalerin uxore dñi Georgii de Rottal. Post ceteri dñi comites & barones choreas duxerūt. Et circiter. x. horā noctis q̄sq̄ domū suā reuersi ē.
 ¶ Duobus sequētib⁹ diebus, p̄sultatū est sup̄ negociis, p̄ quibus cōuenerāt, & semp̄ usq̄ ad horā secunda post meridiem & lōgius p̄tractū est p̄siliū, ut prandiū consiliariorū & principū fieret circa tertiā. Nobiliores uero in militia, interea se se exercebant in palestra, Marchioq̄ Brandeburgēsi, Georgius cū hastis cucurrebat cū comite de Hennenberg, in arce Viennēsi cum duobus aliis militibus.
 ¶ Vigesima secūda die, q̄ erat diuā Mariæ magdalēnæ institutus est dies p̄trahēdis sp̄saliibus inter p̄ncipes & Regi nulas, ideo uniuersa nobilitas simul cū regib⁹ ad arcē p̄fluxerat i obsequiū q̄sq̄ ut potuit exquisitissimē ornat⁹ nō tā uesitu q̄ p̄ciosis monilib⁹ ac clino diis ut dī. Cæsar cū regib⁹ ac cōsiliariis, secretiora q̄dam tractauit in priuato, q̄ referre nō est op̄epreciū. Tū accersita ANna, eā corona aurea donauit, & capiti suo imposuit, q̄ res seniorē Regē VLAdislaū puocauit in lachrimas, uicissim ipsa Cæsarē p̄ciosissimo seroto exornauit. Elegātissimo igif ordine Cæsar cū Regibus Poloniæ & LVDouico in equis. Seniore uehēte in lectica & Reginulis in currib⁹, p̄cedente & comitāte nobiliū cetera insigni, post nonā horā defecit ad tēplū sancti Stephani, qd̄ erat elegātissime ornatū. Chorus auleis aureis & ferriceis p̄tectus. In dextra stabāt Cæsar. Rex VLAdislaus. Rex SIGismūdu, oēs aureis uestibus ornati. Cæsar maxia torqui ex margaritis & lapidibus p̄ciosissimis p̄spicius oibus erat. In bireto monile ex adamātibus p̄ciosissimū gestabat

æstimabat⁹ eius ornatus una milione auri. Post LVDouicū stabat Orator regis Angliæ. Orator Archiducis Caroli Austriæ & Burgūdiæ. Dux Vilhelmus. Marchio Casimir⁹. Dux de Mechelburg. Dux Vittenburgēsi. Orator ducis Ferrariæ & de hinc insigniores ex regnicolis Hungariæ, Boemiæ & Poloniæ. In medio chori duo erāt pulpita aureis pānis cōtecta, in quibus duæ Reginæ stabāt ANNA & MARIA: circa quas a lateribus Orator regis Aragonū, & Ludouicus dux Bauariæ, Marchio Georgius, & comes Petrus de Posing cū plerisq̄ aliis nobilib⁹ inseruiebāt ANnæ. Pone stabat ingens multitudo matronarū & uirginū q̄ Reginis subsequebat⁹ sedula ad obsequiū. A sinistris locati erāt primū Cardinalis Thomas Strigonien⁹. Legatus ap̄licus. Card. Gurcen⁹. Mathæus. Nūti⁹ ap̄licus Ep̄s Veltrēs. Archiep̄s Colocen⁹ Gregorius. Archiep̄s Bremen⁹ Cristophorus. Ep̄s quinq̄ ecclesiēs Georgius. Ep̄s Mathias Vladislauiē. Ep̄s Olo mucēsis Stanislaus. Ep̄s Ratisonēsis Ioānes. Ep̄s Vaciēsis Ladislaus. Ep̄s Posnaniēsis Ioānes. Ep̄s Patauiēsis Vigileus. Ep̄s Labacēsis Cristophorus. Ep̄s Premisiēsis Petrus. Ep̄s Bosnēsi Michael. Ep̄s Kyemēsis Bertold⁹ cū multis platis & p̄positis. Ep̄s Viennēsi. celebrauit summū officium quod cum summa reuerētia & amoenissimis concentibus diuersorū musicorum peragebat.
 ¶ Quotusquisq̄ cū princeps est hodie in orbe nostro, qui singularia igenia musicorū ita uenerat & ap̄p̄iat sicut Cæsar, sub eo itaq̄ noua instrumenta musices excogitata atq̄ inuenta sunt, q̄ uetustas nō habuit, seculū nostrū nō uidit, sicut in diuersis generibus fistularū patet. Et in illo ipso instrumento qd̄ regale appellat⁹ sine fistulis & cordis ab auri fabro inuentū, & in illo mirabiliore qd̄ nup̄ Monachus excogitauit qd̄ fistulas nullas habet, sed quasdā p̄canitates in latū lignū excisas, in modū serpentū ambulātes, qd̄ sonorū admodū adit p̄centū, & ex Rheno nup̄ allatū est instrumentū, qd̄ uoces auiū representat. Quæ omia Paulus musicorū princeps, cū illo simul qd̄ ipse repperit ex cornibus aptissime tangebāt, & simul cum cātoribus diuersis uocibus.

¶ Finito officio Richardus Perusinus Reuerendiss. Card. Gurcen⁹. Capellan⁹ dicere incepit, ut est eloquētissimus, sed strepitu nobiliū, q̄a audiri nō potuit, in medio destitit. Hic etiā tribus libris quos odeporicon uocat hūc p̄centū cele-

brauit. Interea imperator quodā secretiori loco Regalib⁹ amictus & coronatus ut Cæsar introiuit chorū, Cui de spō-
sata est dñā ANNA p Reuerendiss. Cardinalē Strigoniēsem
per annuli subarrationē. Tū LVDouicus rex, & dñā MARIA
per eundē dñm Cardinalē copulati & piuncti sunt.

¶ Residete tūc Cæsare in folio maiestatis. A lateribus cin-
gebat tribus pñatis Regibus, quibus singulis nudus est da-
tus ensis, ut milites insignirēt, Accurrebat uniuersa nobili-
tas, in qua intermixti etiā fuerūt nōnulli noui hoīes & ple-
bei. Creati sunt tū a Cæsare & tribus Regib⁹ plusq̃ ducenti
milites siue equites aurati, ut uulgus loquit. Quo perfectō
ascēdit Cardinalis Strigoniē. ad summū altare dñs bene-
dictionē, cuius Suffraganeus sua & dñi Gureñ. autoritate
pnūciauit plenariā indulgentiā. Mox oēs iflatae sunt tubæ
& mirabilis auditus est pcentus. Simul cātōres. Te deū lau-
damus. pnunciabāt. Et in orginis magister Paulus, q in uni-
uersa Germania secundū nō habet, respōdit. Vsq̃ in primā
horā post meridiē durauit hæc festiuitas. Quisq̃ dehinc in
suū hospitium diuertit ad sumendū meridianū cibum.

¶ Post prandiū, ad spectaculū hastiludii oēs pueniunt, &
Cæsar & Reges, Reginulæq̃ eadē habitatiōe ppectabant,
cōcursum eorū qui hastis luserūt. Erāt aut̃ primi. Comes Io-
annes de Hardeck, & Dauid de Kneringen, dehinc Casimi-
rus Marchio, & Ioannes Iacobus de Landau. post Georgius
Marchio, & Adolphus de Bibrach.

¶ In principio noctis pueniunt omēs Reges cū Cæsare ad
cōnā, quia nuptias hac nocte celebrabant, dñs Sigismūsus
de Dietterichstain, & Barbara uirgo filia dñi Georgii de
Rortal, parata erat cōna Regia innumeris dapib⁹. Collo-
cabat in principio tabulæ Rex Hūgarie VLAdislaus, dehinc
spōsa Barbara. Tū Cæsar, post dñā ANna. Tū Rex Polonie
Tū dñā MARIA, post rex LVDouicus, Tū eius magistracurie
Post Archiepūs Bremēsis, tum Ratispōnēsis pæsul, tū cæte-
ri duces sæpius notati, quibus semp immiscebant matrone
& uirgines, tum utriusq̃ Regis pñarii, & familiares semp
immixtis puellis. Durauit hæc cōna in horā decimā noctis
splēdidissima & opipera. Qua finita Cæsar & Reges in ali-
ud descēdentes palacium, choreas duxerunt. Et hinc quisq̃
diuersorium suū pceit.

¶ Viginti nocte Julii, Cæsar Virginibus dñæ ANnæ plus

sexingētis ulnis de ueluto & alterius generis serici pro ue-
stibus muneri misit. Regi aut̃ Polonie duos equos catha-
phractatos, quorū unus armatus erat usq̃ ad ungulas, quod
a paucis alias est uisum, Quos cū tāta gratitudine acceperat
ut illū totū æneum equū inspiciēs, cū animi iucunditate dice-
ret, ipse sine interp̃te, Accipio hūc equū gratissimo animo
a Cæsare maiestate, in quo p̃mptus ero ad mandata illius
qū mea uti uoluerit opera. Et comparebo ubi uolet, donec
hæc mihi uita supererit. Cantharū deinde Argenteū faber-
ime factū, cuius labor equabat preciū, & in quo admirabi-
lis erat ueneranda uetustas donauit, Regi uero LVDouico
equū cataphractatū & arma p corpore suo deaurata, & in-
geniosissimæ fabrefacta, a paucis hætenus similia uisa.

¶ Vigesima quarta, ante prandiū pñiū habebat. Post prā-
dium Cæsar & Reges ad spectaculū hastiludii pueniunt, qd̃
horis pene quattuor durauit, Rex Polonie ad suū hospiti-
um. Cæsar cū aliis duobus Regibus & Reginulis ad arcem
diuertit, & simul cōnā duxerūt latissimā, qua finita, allata
sunt numismata aurea & argentea, magna p̃ter solitū, cum
ymagine Cæsaris, q̃ Cæsar Regibus & Reginulis disp̃tus
est & ad chartā ludere cōperūt. Sed Rex LVDouicus, dñā
ANna & MARIA maiorem partem numismatū abstulerūt.
Cæsar nihil. Rex VLAdislaus parū lucratus est. Fuerūt mul-
ta iocosa in hac cōna prolata.

¶ Vigesima quinta Julii, institut⁹ est ludus militaris Tor-
neamentū uulgo dici, Antiquitus ludus Troianus, simu-
lacrū ueri belli. Fuerunt in eo triginta duo in equis cata-
phractatis, toti ærei optime armati. In galeis cristati cū suis
insignibus, Cuilibet lancea & ensis erat, Primū fuit p̃cursus
cum lāceis, deinde abiectis hastis & clipeis, cōcurrerunt cū
ensibus, sese mutuo uerberātes, donec qui ad hoc ordinati
erāt sectores, bellū dirimebāt. Fiebat hoc in latissimo foro
p̃pe templū frat̃ Carmelitæ, ubi quondā HENRICUS fili-
us sancti LEOpoldi Marchionis Austrie, Primus dux a Fri-
derico Eneobarba impatore creatus, qui Cōnobii Scoto-
rum Viennæ hic sepultus, fundauit Arcem & curiā habuit.
Vnde & hodie adhuc locus ille curiā appellat. Circa hoc tē-
plum extructū erat Theatrū tēporariū latissimū, ad quod
ascenderāt Cæsar, Reges & Reginulæ, duo Cardinales, Ar-
chiepiscopi & alii Prælati, cū Principibus & Baronibus, cū

magna & insigni nobilitate. E regione huius erat alia domus, in qua clipei & arma perduellionū pendebant, & ubi tibicen triplici concentu ter cōcurrentes puocabat. Erhaldi quoq; hic p̄spectabāt, qui uictoriā & palmā merebant. Erat locus hic quadratus & duplicibus palis circūuallatus, in medio stabāt armigeri & lāceati ciuiū Viennensiuū mille quin genti, qui bene ornati ut superius scripsim⁹ hic excubabāt. Erat & tertia dom⁹ extructa, i qua uxores & filiæ ciuiū hoc quoq; p̄spectabāt spectaculū. Nā oīm domoz adiacentiū fenestræ nō mō repletae erāt, sed tecta quoq; hoībus coope riebant, tam ingēs hominū frequētia hic aderat. Magna tū undiq; habita diligētia & custodia ne qua seditio, ne ue tumultus aliquis, inter tot hoīes, tam diuersas nationes, tam diuersas sectas exoriret. Prouiderūt hæc multo ante singu lari prudētia Senatores Viennēses, qui custodiam in portis urbis, nocturnas ac diurnas uigilias, in singulis turribus urbium, in Monasteriis ordinauerūt, & si forte incendiū oriretur, artifices cū instrumētis sufficiētissimis adhibuerunt. Ac in tumultu si forte excitaret, presto essent. Nihil itaq; iis oībus diebus aut publice aut priuatim ortū est. Timebant oēs incendiū aut seditionē aliquā inter tam diuersas gētes quia hic Alemani, itali, Hispani, Franci, Hūgari, Poloni, Boemi, Morauī, Slesite, Moschi, Tartari, & Armeni, & Turci simul iuncti fuerūt, sed Deo optimo duce trāquilissime omnia peracta sunt.

¶ Durauit enī hoc p̄spectaculū plus duabus horis, quo finito Cæsar in eodē Theatro multos milites in p̄sentia Regū & principū insigniuit, Lanceati autē & armigeri ciuiū Viennensium facta pulchra ordinatione, & circuitu in orbē de more suo abierunt.

¶ Fuerunt autē hīi in Torneamēto qui hoc pacto primum bini, & bini concurrerunt. Et tandem omnes simul uno impetu.

¶ Dux Vilhelmus Bauariæ, & Marchio Casimirus Brandeburgensis.

Dux de Mechelburg Albertus, & Georgius Marchio Brandeburgensis.

Comes Volfgangus de Montfort, & Comes Bertoldus de Hennenberg.

Dominus de Verona debuit p̄currere cū dño Ioāne comi-

te de Hardeck. Sed nescio qua causa idem dñs fuit absens, ideo ei⁹ locū succedebat dñs Leonardus de Liechtenstain qui bis concurrebat.

Dñs de Rapoldstain, & Sebastianus de Hohenfeld.

Dominus Hieronymus de Stauffen dñs in Ersels, & Ioannes de Schuartzenberg.

Vdalricus Marescalc⁹ de Vappenhaym, & N. de Geroltzeck

Volfgangus de Schellmperg, & Sebastianus de Veittmul.

Caspar Vintzrer, & Sigismundus de Hesparg.

Albertus Pencker, & N. Bellitzki.

Vilhelmus de Greis, & Georgius Kongel.

Valthazar Tanhauser, & N. de Emershofen.

N. de Losinstain, & Dorle Polonus.

N. Kietzcher, & Volfgangus Grofuein.

Leonardus de Liechtenstain bis ut dixi cōgressus est duello, & Cristophorus Mindorffer.

Dominus de Dana.

¶ Inuitati sunt oēs principes & Barones post cœnā ad choream. Ad quā facta cœna, uenerūt Reges & Principes cum uniuerſa nobilitate. Erat curia arcis mūdāta, & auleis pulchris exornata, tor cereis illuminabatur, ut tenebræ noctis uincerent cereis splēdentibus. Sedebāt longa serie nobiliores matronæ & uirgines ex una parte. In alia Cæsar, tres Reges duæ Reginulæ, magnus principū & nobiliū nūerus Cæsar cum dña ANNA choreā duxit. LVDOuicus cū dña Maria, post Rex item Poloniae cum dña ANNA. Post sunt ferra & munera donata principib⁹ & nobilibus qui illo die in Torneamēto duellum fecerūt. Dehinc post aliquot choreas Cæsar ascendit cubiculū. Reges autē in quoddā palaciū cum Reginulis, Principibus, & uirginibus, ubi parata erat Regalis collatio mellariis & fructibus, illic omnis generis potus & abundantia. Sic usq; in horam pene secundā post mediā noctem deductum erat illud conuiuolū, dehinc quisq; in suas ædes diuertit.

¶ Maturabant dehinc singuli suū discessum, diu enī uterq; Rex aberat a regno suo. Et Cæsar ab Heluctiis sollicitabatur Sed nondū cōscriptæ erāt litteræ cōtractus, biduum igitur hoc est. xxvii. & xxviii. dies Iulii consumptū est in scribēdis litteris, & dandis uicissim muneribus, Sed ne Cæsar ullum humanitatis officium nemine sperante cum suis cōsiliariis

& aulicis descendit ad hospitium Regis Poloniae, & ipsum uisitauit. (Nam Rex Hungariae erat secum in arce) Et tunc ad aedes Cardinalis Strigoniensis, quem etiam sua praesentia honorauit, ut est clauicarius & humanissimus princeps. Praeterea cursum equorum etiam factus est, habuit primus pulchrum argenteum deauratum poculum quod faberrime factum erat.

¶ Hinc Rex Poloniae de nobilissimis pellibus Zobelinis honorauit Caesarem, dehinc Caesaris praesentia, & eos praesentim qui hiis negociis interfuerunt. Caesar uicissim largissima munera ordinauit utriusque Regis praesentia liberalissime de auro argenteo, poculis, uasis, ois generis, torquibus & sericeis uestibus. Iudico ego & puto me non falli Caesarem in hac festiuitate exposuisse per impensis, nam utrumque Regem suis alimentis liberalissime, cum liberis quoque aluit, & muneribus, supra centum quinquaginta milia nummum, erogasse: tanta liberalitate usus est erga Reges & Principes & Consiliarios.

¶ Vigesima octaua die de nocte post cenam hora pene septima perueniunt Reges Caesarem, (iam enim de singulis erat praedictum) & postquam tribus sellis locati erant. In qua medio Caesar. In latere LVDOuicus, post duo Cardinales, dehinc ceteri principes & consilarii residebant. Caesar ut est humanissimus alloquutus Reges suauissimis sermonibus, tandem iussit Cuspinianum praenuntiare, quod decreuisset Cuspinianus, debita inclinatione flexus ad latus Regum stans alta uoce, Latina & Germanica lingua, ut ab omnibus intelligeret in hanc formam proclamauit cunctis bene audientibus.

¶ DE mandato Sacratissima Caesaris Maiestatis, & Serenissimo VLADislai & LVDOuici Hungariae & Boemiae, ac SIGISmundi Poloniae, Regum. Notum sit uniuersis, quod ad laudem omnipotentis Dei, & gloriosae uirginis Mariae, & totius curiae celestis, Necnon ad incrementum & praeservationem totius reipublicae Christianae, & praecipuae regnum, dominiorum, & subditorum suorum, inter se inierunt, contractarunt, conseruerunt, & confirmarunt, ueram sinceram & inuiolabilem atque firmam concordiam, amicitiam, unionem, & intelligentiam consederationis, perpetuo & indissolubiliter duraturam. Ad mutuam praestitio-nem & defensionem contra eorum hostes quoscunque. Et praesentim contra hostes infideles, & ad hostium suorum futuroz perniciem Et quo magis haec unio, inter eos stabilita ultra necessitudinem, quam alias inter hereditates eorum intercedit, etiam nouam

affinitatem & praenubium inter se, & nepotes, & liberos eorum contraxerunt. Quod felix faustumque Maiestatis praefatus Reginis & Dominiis eorum sit. AMEN.

¶ Vigesima nona Iulii, hora circiter nona. Caesar in equo cataphractato, ornatissimis armis a capite ad pedes reclusus & preciosissima torques ex unionibus & gemis, Cum LVDOuico Rege iisdem armis & equo cataphractato ornatus, quibus a Caesare donatus erat, cum omni exercitu principum, baronum, ac nobilium, urbem Viennam egressus, ad nouam ciuitatem perrexit, eodem pene ordine qui superius scriptus est, comitatibus peditibus Viennensibus. Sed LVDOuicus Viennam repetit. Caesar nouam ciuitatem ingressus est.

¶ Trigesima Iulii, Cuspinianus munera Caesaris quae praedictae Caesar ordinauerat ex manibus Thezaurarii domini Iacobi Vilinger acceperat. Regis utriusque Consilariis detulit, quae plurima ac preciosa erant, ac singulis ut iussus erat distribuit.

¶ Ultima Iulii, tres Reges, duae Reginulae, duo Cardinales potiores ex Curia regis Poloniae, Vniuersi uero Hungari simul a Vienna ad nouam ciuitatem profecti sunt, & recepti in arce humanissime a Caesare tractati.

¶ Prima Augusti, mane ante prandium, LVDOuicus, domina ANNA & MARIA ingressi sunt uinariu prope arcem, ubi innumeri hinnuli, cerui, damaeque aluntur, & sagittis iaculati damnam ac ceruam, patri suo Regi VLADislao obtulerunt, quasi praedam a se captam. Post prandium uero Rex Poloniae, & VLADislauus egressi nouam ciuitatem, ad Caesarem qui iuxta filuam illos expectabat pulcherrimam uenationem ceruorum illis exhibuit, ac ea finita illos ad nouam ciuitatem reduxit, ac ibi cenauit. Post egressus in Egenfurt, ubi honoris causa pernoctare solebat, ut integram arcem Regibus relinqueret.

¶ Secunda Augusti ingressus nouam ciuitatem Caesar, facto ibi prandio, ad sese conuocauit utrosque Reges seniores, & adhibitis duobus Cardinalibus, & paucissimis consiliariis tribus continuis horis cum iis tractauit, ac post ualedixit, de hinc ad Gyneciu descendens, LVDOuicum amplexus optime ualere iussit, Mariam osculo, patrio more salutauit. Dominam Annam brachiis amplexus deseruit, multumque post se desiderium reliquit. Dehinc consensu equo rediit in Ebenfurt, & sequentibus diebus per Austriam uersus Lintzum iter arripuit.

¶ Tertia Augusti Rex Poloniae, Fratrem VLADislauum & ne-

potem LVDOVICŪ, ac duas Reginulas ualedixit. Post subscriptas manu sua, & fratris, ac sigillatas litteras, Iterq; ad Viennā resumpsit. Rex autē VLADISLAUS cū maximo gemitu ac lachrymis filiā ANNā salutauit. Ortus est ingēs utrobique eiulatus. Hinc pater, hinc filius, hinc filia, etiā astātibus lachrymas excusserūt, coacti sunt Cōsiliarii, ut patrē abducere, qui una cū filio eo die adhuc Supproniū cū omī sua curia pceisset, Semproniū iudico appellari debere, q̄ Romani illic duce Sempronio p̄sidia habuerunt. Sed omnia ea loca nominibus corrupta. Hodie em̄ Pōsoniū appellat, qđ Pisoniū a p̄sone rectius uocabit. Et Saurinū hodie Laurinū, uoce nihili dicē. Et Strigoniū q̄ etiā teste adhuc patria lingua Istroganū uocabit, sed de his alias. Nos ad nostra redeamus. Rex autē Poloniæ Viennā dehinc concessit.

¶ Volebat hinc Rex Poloniæ traicere Danubiū, sed uolentia aquæ pons ruptus, coactus est manere usq; in sextā Augusti, qua die egressus est Rex comitāte Cardinale Gurcenſe, & ceteris ducib⁹ qui supererāt. Sed priori die hoc est quinta Augusti Castrū & arcem Viennēsem ingressus est ad salutandū & ualedicendū ANNā & Mariā cū quibus choreas duxit, & uniuerſa eius nobilitas. Mutuis dehinc amplexibus sese salutarūt & ualedixerūt. Alteraq; die mane Vienā egressus est. Dehinc & Cardinalis & duces Cæsarem sequuti sunt.

¶ Sic summa cū trāquillitate solutus est celeberrimus illæ Regū puentus, sine dissidio, sine rācore, sine tumultu, sine seditione. Quod fœlix faustūq; sit Deus optimus maximus largiat sua gratia, ut rex LVDOVICUS ac Reginulæ ætatem sortiantur debita, qua numerosam de se prole relinquant, & Cæsar hostes suos castiget, & unionē cū oībus Christianis principibus faciat, quo possit facilius sumi expeditio cōtra immanissimos Turcos, & fidei Christianæ p̄fidissimos hostes Amen.

AD LECTORES.

¶ HABETIS candidi Lectores, rem ut gesta est sincere & simpliciter scriptā, nō affectate, aut tumide, nec phalerata orōne, aut uerboꝝ aliquo lenocinio, sed ut uicinus etiā intelligat, qui & numisma nōscit, cui publica forma est atq; ideo necesse est in quotidianū & usitatum loquēdi modū, etiā usq; ad barbariē quādoq; descēdere. Malui em̄ rem aperte

proponere q̄ propositā a multis abscondere & uelare. Namq; haud uideo qua ratione res ille sint nimī exornādæ, quæ per se sunt ornatissimæ & insignes. Reuoluat aliquis multorum sæculorū annales, Chronica & historias, & dicat siquī uiderit simul p̄gregatos Cæsare Romanū, Tres coronatos Reges, duas Reginulas, ac duos Cardinales, cum tot Principibus, Proceribus, ac Nobilibus, diuersarū Nationū. Nunquid hoc pulchrū Symposium & excellēs & apud posteros memorandū? Sed quod magis laudandū est & admirandū q̄ inter tot diuersas Nationes & sectas religionū, nullus est ortus tumultus, nulla seditio, nullū incendiū. Ex magnatibus ac p̄ceribus nullus mortuus est. Cū omī fœlicitate coierūt, cum eadē separati sunt, & quod amicissimi, nullus rācor interuenit, nullū dissidiū. Fuerūt ab initio nōnullæ friuolæ suspiciones, quæ sublatæ sunt, uisa uera integritate & amicitia. Omniū rerum copia, nullus defectus, nec impēsæ difficiles, licet inundatio Danubii obstitit, quo nō oīa fuerint lōge uberiora & copiosiora. Hæc enī Austriæ pars, quæ trans danubiū est & Marchiæ adiacet, unde & nomē habet horreum nostrū est. Sed quāquam sola hæc fœlicitas nobis defuit q̄ crebræ erāt pluuiæ. Sperandū est tamē Deū optimū maximū gratiā suam pluuiā influxisse, ne altercatio aliqua suboriret, Omnia acta sunt fœliciter & trāquillæ nō sine ingēti gaudio ac tripudio. Deus optimus Maximus fauit, ut is cōuentus exemplo sit oībus Christianis principibus quo redeāt in mutuā unionem, ac concordia, ad extirpandū fidei hostes, & ut religio Christi longius, latiusq; per uniuerſas illas nuper inuētas regiones propaget & extendatur, ac semen Mahumeti excindatur radicitus & euellat, ut uno ore omnes, laudes altissimi decantemus, per uniuerſum dicētes. Tu solus dñs. Tu solus altissimus Iesu Christi. AMEN.

FINIS.